

Uradni list

Evropske unije

C 439

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 57

8. december 2014

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2014/C 439/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije*. 1

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2014/C 439/02 Združeni zadevi C-359/11 in C-400/11: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 23. oktobra 2014 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Alexandra Schulz/Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG in Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH (Predhodno odločanje — Direktivi 2003/54/ES in 2003/55/ES — Varstvo potrošnikov — Notranji trg za električno energijo in zemeljski plin — Nacionalna ureditev, ki določa vsebino potrošniških pogodb, za katere velja splošna obveznost oskrbe — Enostranska sprememba cene storitve s strani prodajalca ali ponudnika — Pravočasna obvestitev pred začetkom veljavnosti te spremembe o razlogih in pogojih zanjo ter njenem obsegu). 2

2014/C 439/03 Zadeva C-326/12: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd (Predhodno odločanje — Prosti pretok kapitala — Člen 63 PDEU — Obdavčitev dohodkov iz investicijskih skladov — Obveznost investicijskega sklada, da sporoči in objavi nekatere informacije — Pavšalno obdavčenje dohodkov iz investicijskih skladov, ki ne spoštujejo obveznosti poročanja in objave). 3

SL

2014/C 439/04	Zadeva C-104/13: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – AS „Olainfarm“/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra (Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Industrijska politika — Direktiva 2001/83/ES — Zdravila za ljudi — Člen 6 — Dovoljenje za promet — Člen 8(3)(i) — Obveznost priložiti k vlogi za pridobitev dovoljenja rezultate farmacevtskih, predkliničnih in kliničnih preizkusov — Odstopanja glede predkliničnih in kliničnih preizkusov — Člen 10 — Generična zdravila — Pojem „referenčno zdravilo“ — Subjektivna pravica imetnika dovoljenja za promet z referenčnim zdravilom do izpodbijanja dovoljenja za promet z generičnim zdravilom istega referenčnega zdravila — Člen 10a — Zdravila, ki temeljijo na zdravilnih učinkovinah z vsaj desetletno dobro uveljavljeno medicinsko uporabo v Evropski uniji — Možnost uporabe zdravila, za katero je bilo dovoljenje izdano ob upoštevanju člena 10a, kot referenčnega zdravila za pridobitev dovoljenja za promet z generičnim zdravilom)	3
2014/C 439/05	Zadeva C-222/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Teleklagenævnet – Danska) – TDC A/S/Erhvervsstyrelsen (Predhodno odločanje — Omrežja in storitve elektronskih komunikacij — Direktiva 2002/22/ES — Člen 32 — Dodatne obvezne storitve — Mehanizem nadomestila stroškov, povezanih z zagotavljanjem teh storitev — Pojem „sodišče“ v smislu člena 267 PDEU — Nepristojnost Sodišča)	4
2014/C 439/06	Zadeva C-252/13: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 22. oktobra 2014 – Evropska komisija/Kraljevina Nizozemska (Neizpolnitev obveznosti države — Direktivi 2002/73/ES in 2006/54/ES — Enako obravnavanje moških in žensk — Zaposlitev in poklicno delo — Dostop do zaposlitve — Vrnitev s porodniškega dopusta — Formalne zahteve glede začetne vloge — Dosledna navedba očitkov — Nedvoumna navedba predlogov)	5
2014/C 439/07	Zadeva C-268/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Sibiu – Romunija) – Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 22(2), drugi pododstavek — Zdravstveno zavarovanje — Bolnišnično zdravljenje v drugi državi članici — Zavrnitev predhodne odobritve — Pomanjkanje zdravil in najnujnejše medicinske opreme)	5
2014/C 439/08	Zadeva C-299/13: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Grondwettelijk Hof – Belgija) – Isabelle Gielen/Ministerraad (Obdavčenje — Direktiva 2008/7/ES — Člena 5(2) in 6 — Posredni davki na zbiranje kapitala — Davek na pretvorbo prinosniških vrednostnih papirjev v imenske ali nematerializirane vrednostne papirje)	6
2014/C 439/09	Zadeva C-302/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, v stečajju/VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation (Predhodno odločanje — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 31 — Predlog za priznanje in izvršitev sodne odločbe, s katero so bili odrejeni začasni ukrepi zavarovanja — Člen 1(1) — Področje uporabe — Civilne in gospodarske zadeve — Pojem — Predlog za povračilo škode, nastale zaradi domnevnih kršitev konkurenčnega prava Evropske unije — Znižanje letaliških pristojbin — Člen 22, točka 2 — Izključne pristojnosti — Pojem — Spori s področja družb in pravnih oseb — Odločitev o odobritvi znižanja — Člen 34, točka 1 — Razlogi za zavrnitev priznanja — Javni red države, v kateri se zahteva priznanje)	7
2014/C 439/10	Zadeva C-305/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, stečajnemu upravitelju družbe Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA (Predhodno odločanje — Rimski konvencija o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih — Člen 4(1), (2), (4) in (5) — Pravo, ki se uporablja, če pogodbeni stranki ne izbereta prava — Špedicijska pogodba — Pogodba o prevozu blaga)	8

2014/C 439/11	Združeni zadevi C-344/13 in C-367/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Commissione tributaria provinciale di Roma – Italija) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (Predhodno odločanje — Svoboda opravljanja storitev — Omejitve — Davčna zakonodaja — Dohodki iz dobitkov pri igrar na srečo — Različna obdavčitev dobitkov iz tujine in dobitkov iz nacionalnih igralnic)	8
2014/C 439/12	Zadeva C-428/13: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell’Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)/Yesmoke Tobacco SpA (Predhodno odločanje — Davčne določbe — Usklajevanje zakonodaj — Direktivi 95/59/ES in 2011/64/EU — Struktura in stopnje trošarin, ki veljajo za tobačne izdelke — Določitev trošarine — Načelo, ki določa stopnjo trošarine za vse cigarete — Možnost držav članic, da določijo najnižji znesek trošarine — Cigarete iz najnižje cenovne kategorije — Nacionalna ureditev — Posebna kategorija cigaret — Določitev trošarine na 115 %)	9
2014/C 439/13	Zadeva C-429/13 P: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 22. oktobra 2014 – Kraljevina Španija/Evropska komisija (Pritožba — Kohezijski sklad — Zmanjšanje finančne pomoči — Nepravilnosti pri uporabi zakonodaje o javnih naročilih — Sprejetje sklepa Evropske komisije — Nespoštovanje predpisanega roka — Posledice)	10
2014/C 439/14	Zadeva C-437/13: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 23. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Unitrading Ltd/Staatssecretaris van Financiën (Predhodno odločanje — Carinski zakonik Skupnosti — Zahtevki za plačilo uvoznih dajatev — Poreklo blaga — Dokazna sredstva — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 47 — Pravica do obrambe — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Postopkovnoppravna avtonomija držav članic)	10
2014/C 439/15	Zadeva C-492/13: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad – Varna – Bolgarija) – Traum EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktila“ Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite (Predhodno odločanje — Obdavčenje — DDV — Direktiva 2006/112/ES — Člen 138(1) — Oprostitve v zvezi s transakcijami znotraj Skupnosti — Pridobitelj, ki ni identificiran za namene DDV — Obveznost prodajalca, da dokaže avtentičnost podpisa pridobitelja ali njegovega zastopnika — Načela sorazmernosti, pravne varnosti in varstva zaupanja v pravo — Neposredni učinek)	11
2014/C 439/16	Zadeva C-522/13: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Španija) – Ministerio de Defensa, Navantia SA/Concello de Ferrol (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Konkurenca — Državne pomoči — Člen 107(1) PDEU — Pojem „državna pomoč“ — Nepremičninski davek na zemljišča — Davčna oprostitve)	12
2014/C 439/17	Zadeva C-541/13: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Hamburg – Nemčija) – Duane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover (Predhodno odločanje — Carinska unija in skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Tarifna številka 3822 — Pojem „diagnostični in laboratorijski reagenti“ — Indikatorji za izpostavljenost vnaprej določeni referenčni temperaturi)	12
2014/C 439/18	Zadeva C-565/13: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hovrätten för västra Sverige – Švedska) – kazenski postopek zoper Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic (Predhodno odločanje — Zunanji odnosi — Sporazum med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Maroko o partnerstvu v ribiškem sektorju — Izključitev vsakršne možnosti, da bi plovila Skupnosti izvajala ribolovne dejavnosti v maroških ribolovnih območjih na podlagi dovoljenja, ki ga izdajo maroški organi brez posredovanja pristojnih organov Evropske unije)	13
2014/C 439/19	Zadeva C-620/13 P: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 22. oktobra 2014 – British Telecommunications plc proti Evropski komisiji, BT Pension Scheme Trustees Ltd (Pritožba — Državne pomoči — Oprostitve pokojninskega sklada obveznosti, da za določene zaposlene nakaže prispevek v pokojninski zaščitni sklad — Selektivnost ukrepa)	13

2014/C 439/20	Zadeva C-641/13 P: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 9. oktobra 2014 – Kraljevina Španija/Evropska komisija (Pritožba — Kohezijski sklad — Zmanjšanje finančne pomoči — Javna naročila del — Direktiva 93/37/EGS — Merila za oddajo — Izkušnje pri izvedenih delih — Merila za izbor glede kakovosti)	14
2014/C 439/21	Zadeva C-376/14 PPU: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court – Irska) – C proti M (Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Neupravičeno zadržanje — Otrokovo običajno prebivališče)	14
2014/C 439/22	Zadeva C-369/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Köln (Nemčija) 31. julija 2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH proti Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG	15
2014/C 439/23	Zadeva C-382/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Rüsselsheim (Nemčija) 11. avgusta 2014 – Juergen Schneider, Erika Schneider proti Condor Flugdienst GmbH . . .	16
2014/C 439/24	Zadeva C-409/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 28. avgusta 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	16
2014/C 439/25	Zadeva C-419/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 8. septembra 2014 – WebMindLicences Kft. proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága	17
2014/C 439/26	Zadeva C-423/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) 15. septembra 2014 – Fazenda Pública/Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA	20
2014/C 439/27	Zadeva C-424/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 15. septembra 2014 – Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	21
2014/C 439/28	Zadeva C-443/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 25. septembra 2014 – Kreis Warendorf proti Ibrahimu Alo	21
2014/C 439/29	Zadeva C-444/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 25. septembra 2014 – Amira Osso proti Region Hannover	22
2014/C 439/30	Zadeva C-445/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 25. septembra 2014 – Seusen Sume/Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Zadeva C-456/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 2. oktobra 2014 vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Španija) – Manuel Orrego Arias proti Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.	23
2014/C 439/32	Zadeva C-457/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale ordinario di Cagliari (Italija) 2. oktobra 2014 – kazenski postopek zoper Claudio Concu, Isabella Melis	24
2014/C 439/33	Zadeva C-463/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Varna (Bolgarija) 8. oktobra 2014 – Asparuhovo Lake Investment Company OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	24
2014/C 439/34	Zadeva C-468/14: Tožba, vložena 13. oktobra 2014 – Evropska komisija/Kraljevina Danska	25

Splošno sodišče

2014/C 439/35	Zadeva T-29/11: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. oktobra 2014 – Technische Universität Dresden/Komisija (Arbitražna klavzula — Program ukrepov Skupnosti na področju javnega zdravja — Pogodba o financiranju projekta — Ničnostna tožba — Opomin — Pogodbena narava spora — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost — Sprememba opredelitve tožbe — Upravičeni stroški)	26
2014/C 439/36	Zadeva T-543/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 24. oktobra 2014 – Grau Ferrer/UUNT – Rubio Ferrer (Bugui va) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Bugui va — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Bugui in prejšnja figurativna znamka Skupnosti BUGUI — Relativni razlog za zavrnitev — Zavrnitev ugovora — Člen 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obstoje prejšnje znamke — Neupoštevane dokazov, predloženih v utemeljitev ugovora pred odborom za pritožbe — Diskrecijska pravica odbora za pritožbe — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 — Člen 15(1), drugi pododstavek, pod (a), Uredbe št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Oblika, ki se razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja)	27
2014/C 439/37	Zadeva T-716/14 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 23. oktobra 2014 – Holistic Innovation Institute proti REA (Začasna odredba — Projekti, ki jih financira Evropska unija na področju raziskovanja in tehnološkega razvoja — Odločba o zavrnitvi sodelovanja pri nekaterih projektih — Predlog za odlog izvršitve — Nespoštovanje obličnostnih zahtev — Nedopustnost)	27
2014/C 439/38	Zadeva T-350/14: Tožba, vložena 12. maja 2014 – Arvanitis in drugi/Evropski parlament in drugi	28
2014/C 439/39	Zadeva T-413/14: Tožba, vložena 30. maja 2014 – Grigoriadis in drugi/Evropski parlament in drugi	29
2014/C 439/40	Zadeva T-646/14: Tožba, vložena 2. septembra 2014 – Micula in drugi/Komisija	29
2014/C 439/41	Zadeva T-671/14: Tožba, vložena 19. septembra 2014 – Bayerische Motoren Werke/Komisija	30
2014/C 439/42	Zadeva T-672/14: Tožba, vložena 19. septembra 2014 – August Wolff in Remedia/Komisija	31
2014/C 439/43	Zadeva T-680/14: Tožba, vložena 19. septembra 2014 – Lupin/Komisija	33

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2014/C 439/01)***Zadnja objava**

UL C 431, 1.12.2014

Prejšnje objave

UL C 421, 24.11.2014

UL C 409, 17.11.2014

UL C 395, 10.11.2014

UL C 388, 3.11.2014

UL C 380, 27.10.2014

UL C 372, 20.10.2014

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 23. oktobra 2014 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Alexandra Schulz/Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG in Josef Egbringhoff/Stadtwerke Ahaus GmbH

(Združeni zadevi C-359/11 in C-400/11) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Direktivi 2003/54/ES in 2003/55/ES — Varstvo potrošnikov — Notranji trg za električno energijo in zemeljski plin — Nacionalna ureditev, ki določa vsebino potrošniških pogodb, za katere velja splošna obveznost oskrbe — Enostranska sprememba cene storitve s strani prodajalca ali ponudnika — Pravočasna obvestitev pred začetkom veljavnosti te spremembe o razlogih in pogojih zanjo ter njenem obsegu)

(2014/C 439/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Alexandra Schulz in Josef Egbringhoff

Toženi stranki: Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG in Stadtwerke Ahaus GmbH

Izrek

Člen 3(5) Direktive 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES v povezavi s Prilogo A k tej direktivi in člen 3(3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES v povezavi s Prilogo A k tej direktivi je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopkih v glavni stvari, ki določa vsebino potrošniških pogodb o dobavi električne energije in plina, za katere velja splošna obveznost oskrbe, in vključuje možnost spremembe tarife za to dobavo, vendar ne zagotavlja, da so potrošniki pred začetkom veljavnosti te spremembe pravočasno obveščeni o razlogih in pogojih zanjo ter njenem obsegu.

⁽¹⁾ UL C 311, 22.10.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Rita van Caster, Patrick van Caster/Finanzamt Essen-Süd

(Zadeva C-326/12) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Prosti pretok kapitala — Člen 63 PDEU — Obdavčitev dohodkov iz investicijskih skladov — Obveznost investicijskega sklada, da sporoči in objavi nekatere informacije — Pavšalno obdavčenje dohodkov iz investicijskih skladov, ki ne spoštujejo obveznosti poročanja in objave)

(2014/C 439/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Rita van Caster, Patrick van Caster

Tožena stranka: Finanzamt Essen-Süd

Izrek

Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da se, če investicijski sklad nerezident ne izpolni obveznosti poročanja in objave nekaterih podatkov, ki sta določeni v tej zakonodaji in se enako uporabljata za sklade rezidente in nerezidente, dohodki davčnega zavezanca iz navedenega investicijskega sklada obdavčijo pavšalno, ker navedena zakonodaja davčnemu zavezancu ne omogoča, da predloži dokaze ali informacije, ki dokazujejo dejansko višino teh dohodkov.

⁽¹⁾ UL C 303, 6.10.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 23. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – AS „Olainfarm“/Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Zadeva C-104/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Približevanje zakonodaj — Industrijska politika — Direktiva 2001/83/ES — Zdravila za ljudi — Člen 6 — Dovoljenje za promet — Člen 8(3)(i) — Obveznost priložiti k vlogi za pridobitev dovoljenja rezultate farmacevtskih, predkliničnih in kliničnih preizkusov — Odstopanja glede predkliničnih in kliničnih preizkusov — Člen 10 — Generična zdravila — Pojem „referenčno zdravilo“ — Subjektivna pravica imetnika dovoljenja za promet z referenčnim zdravilom do izpodbijanja dovoljenja za promet z generičnim zdravilom istega referenčnega zdravila — Člen 10a — Zdravila, ki temeljijo na zdravilnih učinkovinah z vsaj desetletno dobro uveljavljeno medicinsko uporabo v Evropski uniji — Možnost uporabe zdravila, za katero je bilo dovoljenje izdano ob upoštevanju člena 10a, kot referenčnega zdravila za pridobitev dovoljenja za promet z generičnim zdravilom)

(2014/C 439/04)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AS „Olainfarm“

Toženi stranki: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

Ob udeležbi: Grindeks AS

Izrek

1. Pojem „referenčno zdravilo“ v smislu člena 10(2)(a) Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1394/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007, je treba razlagati tako, da zajema zdravilo, za katero je bilo dovoljenje za promet izdano na podlagi člena 10a te direktive.
2. Člen 10 Direktive 2001/83, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1394/2007, v povezavi s členom 47 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije je treba razlagati tako, da ima imetnik dovoljenja za promet z zdravilom, ki se uporablja kot referenčno zdravilo v okviru vloge za dovoljenje za promet z generičnim zdravilom drugega proizvajalca, vložene na podlagi tega člena 10, pravico do pravnega sredstva zoper odločbo pristojnega organa, ki je izdal dovoljenje za promet s tem zadnjenavedenim zdravilom, če je njegov namen uveljavljanje sodnega varstva pravice, ki mu jo daje ta člen 10. Taka pravica do pravnega sredstva med drugim obstaja, če navedeni imetnik ugovarja temu, da se njegovo zdravilo uporabi za pridobitev – na podlagi tega člena 10 – dovoljenja za promet z zdravilom, v zvezi s katerim se njegovo zdravilo ne more šteti za referenčno zdravilo v smislu istega člena 10(2)(a).

⁽¹⁾ UL C 123, 27.4.2013.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Teleklagenævnet – Danska) – TDC A/S/Erhvervsstyrelsen**

(Zadeva C-222/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Omrežja in storitve elektronskih komunikacij — Direktiva 2002/22/ES —
Člen 32 — Dodatne obvezne storitve — Mehanizem nadomestila stroškov, povezanih z zagotavljanjem teh
storitev — Pojem „sodišče“ v smislu člena 267 PDEU — Nepristojnost Sodišča)

(2014/C 439/05)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Teleklagenævnet

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TDC A/S

Tožena stranka: Erhvervsstyrelsen

Izrek

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odločanje o vprašanjih, ki jih je z odločbo z dne 22. aprila 2013 predložila Teleklagenævnet (Danska).

⁽¹⁾ UL C 207, 20.7.2013.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 22. oktobra 2014 – Evropska komisija/Kraljevina Nizozemska

(Zadeva C-252/13) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktivi 2002/73/ES in 2006/54/ES — Enako obravnavanje moških in žensk — Zaposlitev in poklicno delo — Dostop do zaposlitve — Vrnitev s porodniškega dopusta — Formalne zahteve glede začetne vloge — Dosledna navedba očitkov — Nedvoumna navedba predlogov)

(2014/C 439/06)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Martin in M. van Beek, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: M. Bulterman in J. Langer, agenta)

Izrek

1. Tožba se zavrže.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 207, 20.7.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Sibiu – Romunija) – Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Zadeva C-268/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Člen 22(2), drugi pododstavek — Zdravstveno zavarovanje — Bolnišnično zdravljenje v drugi državi članici — Zavrnitev predhodne odobritve — Pomanjkanje zdravil in najnujnejše medicinske opreme)

(2014/C 439/07)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Tribunalul Sibiu

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Elena Petru

Toženi stranki: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Izrek

Člen 22(2), drugi pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 in spremembi z Uredbo (ES) št. 592/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008, je treba razlagati tako, da se odobritev, ki se zahteva po odstavku 1(c)(i) istega člena, ne sme zavrniti, kadar se zadevnega bolnišničnega zdravljenja v državi članici prebivališča zavarovane osebe ne more pravočasno zagotoviti zaradi pomanjkanja zdravil in najnujnejše medicinske opreme. To nezmožnost zagotovitve zdravljenja je treba oceniti na ravni vseh bolnišničnih ustanov v državi članici, ki so sposobne zagotoviti zadevno zdravljenje, in ob upoštevanju časovnega obdobja, v katerem se lahko to zdravljenje pravočasno pridobi.

(¹) UL C 207, 20.7.2013.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Grondwettelijk Hof – Belgija) – Isabelle Gielen/Ministerraad**

(Zadeva C-299/13) (¹)

**(Obdavčenje — Direktiva 2008/7/ES — Člena 5(2) in 6 — Posredni davki na zbiranje kapitala — Davek
na pretvorbo prinosniških vrednostnih papirjev v imenske ali nematerializirane vrednostne papirje)**

(2014/C 439/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Grondwettelijk Hof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Isabelle Gielen

Tožena stranka: Ministerraad

Izrek

Člen 5(2) Direktive Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala je treba razlagati tako, da nasprotuje pobiranju davka na pretvorbo prinosniških vrednostnih papirjev v imenske ali nematerializirane vrednostne papirje, kakršen je v zadevi v glavni stvari. Tak davek ne more biti upravičen na podlagi člena 6 navedene direktive.

(¹) UL C 266, 3.8.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – AS flyLAL-Lithuanian Airlines, v stečajū/VAS Starptautiskā lidosta Riga, AS Air Baltic Corporation

(Zadeva C-302/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 31 — Predlog za priznanje in izvršitev sodne odločbe, s katero so bili odrejeni začasni ukrepi zavarovanja — Člen 1(1) — Področje uporabe — Civilne in gospodarske zadeve — Pojem — Predlog za povračilo škode, nastale zaradi domnevnih kršitev konkurenčnega prava Evropske unije — Znižanje letaliških pristojbin — Člen 22, točka 2 — Izključne pristojnosti — Pojem — Spori s področja družb in pravnih oseb — Odločitev o odobritvi znižanja — Člen 34, točka 1 — Razlogi za zavrnitev priznanja — Javni red države, v kateri se zahteva priznanje)

(2014/C 439/09)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AS flyLAL-Lithuanian Airlines, v stečajū

Toženi stranki: VAS Starptautiskā lidosta Riga, AS Air Baltic Corporation

Izrek

1. Člen 1(1) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da je tožba za povračilo škode, nastale zaradi domnevnih kršitev konkurenčnega prava Unije, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, zajeta s pojmom „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu te določbe in zato spada na področje uporabe te uredbe.
2. Člen 22, točka 2, Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati tako, da tožba za povračilo škode, nastale zaradi domnevnih kršitev konkurenčnega prava Unije, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ni spor o veljavnosti odločitev organov družb v smislu te določbe.
3. Člen 34, točka 1, Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati tako, da niti metoda določitve višine zneskov, na katere se nanašajo začasni ukrepi zavarovanja, izrečeni s sodno odločbo, za katero se zahteva priznanje – če je mogoče slediti razlogovanju, na podlagi katerega je bila višina navedenih zneskov določena, in tudi če je bilo mogoče vložiti pritožbo, s katero so se take metode izračunavanja izpodbijale – niti zgolj sklicevanje na hude gospodarske posledice nista razloga, ki pomenita kršitev javnega reda države članice, v kateri se zahteva priznanje, zaradi katere bi bilo mogoče v tej državi članici zavrniti priznanje in izvršitev take sodne odločbe, izdane v drugi državi članici.

⁽¹⁾ UL C 226, 3.8.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 23. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, stečajnemu upravitelju družbe Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Zadeva C-305/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Rimska konvencija o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih — Člen 4(1), (2), (4) in (5) — Pravo, ki se uporablja, če pogodbeni stranki ne izbereta prava — Špedicijska pogodba — Pogodba o prevozu blaga)

(2014/C 439/10)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Haeger & Schmidt GmbH

Tožene stranke: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, stečajni upravitelj družbe Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Izrek

1. Člen 4(4), zadnji stavek, Konvencije o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, na voljo za podpis 19. junija 1980 v Rimu, je treba razlagati tako, da se ta določba uporablja za špedicijsko pogodbo samo, če je glavni namen pogodbe prav prevoz zadevnega blaga, kar preveri predložitevno sodišče.
2. Člen 4(4) navedene konvencije je treba razlagati tako, da je treba pravo, ki se uporabi za pogodbo o prevozu blaga, če ga ni mogoče določiti v skladu z drugim stavkom te določbe, določiti v skladu s splošnim pravilom iz odstavka 1 tega člena, kar pomeni, da je pravo, ki ureja to pogodbo, pravo države, s katero je pogodba najtesneje povezana.
3. Člen 4(2) te konvencije je treba razlagati tako, da mora nacionalno sodišče, če se zatrjuje, da je pogodba tesneje povezana z drugo državo od tiste, katere pravo se določi na podlagi domneve iz navedenega odstavka, primerjati povezave med to pogodbo ter po eni strani državo, katere pravo se določi na podlagi domneve, in po drugi strani drugo zadevno državo. Nacionalno sodišče mora zato upoštevati vse okoliščine, vključno z obstojem drugih pogodb, povezanih z zadevno pogodbo.

⁽¹⁾ UL C 207, 20.7.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Commissione tributaria provinciale di Roma – Italija) – Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

(Združeni zadevi C-344/13 in C-367/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Svoboda opravljanja storitev — Omejitve — Davčna zakonodaja — Dohodki iz dobitkov pri igrah na srečo — Različna obdavčitev dobitkov iz tujine in dobitkov iz nacionalnih igralnic)

(2014/C 439/11)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Commissione tributaria provinciale di Roma

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Cristiano Blanco (C-344/13) in Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Izrek

Člena 52 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji države članice, ki za dobitke od iger na srečo, prejete v igralnicah v drugih državah članicah, določa obdavčitev z davkom na dohodek in ki določa oprostitve tega davka za podobne dohodke, če izvirajo iz igralnic na njenem nacionalnem ozemlju.

⁽¹⁾ UL C 260, 7.9.2013.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)/Yesmoke Tobacco SpA

(Zadeva C-428/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Davčne določbe — Usklajevanje zakonodaj — Direktivi 95/59/ES in 2011/64/EU — Struktura in stopnje trošarin, ki veljajo za tobačne izdelke — Določitev trošarine — Načelo, ki določa stopnjo trošarine za vse cigarete — Možnost držav članic, da določijo najnižji znesek trošarine — Cigarete iz najnižje cenovne kategorije — Nacionalna ureditev — Posebna kategorija cigaret — Določitev trošarine na 115 %)

(2014/C 439/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Yesmoke Tobacco SpA

Izrek

Člena 7(2) in 8(6) Direktive Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke, je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni določbi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki ne določa enake najnižje trošarine za vse cigarete, ampak najnižjo trošarino, ki velja samo za cigarete z nižjo drobnoprodajno ceno od cigaret iz najbolj prodajane cenovne kategorije.

⁽¹⁾ UL C 313, 26.10.2013.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 22. oktobra 2014 – Kraljevina Španija/Evropska komisija(Zadeva C-429/13 P) ⁽¹⁾**(Pritožba — Kohezijski sklad — Zmanjšanje finančne pomoči — Nepravilnosti pri uporabi zakonodaje o javnih naročilih — Sprejetje sklepa Evropske komisije — Nespoštovanje predpisanega roka — Posledice)**

(2014/C 439/13)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Kraljevina Španija (zastopnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: B. Conte in A. Tokár, agenta, skupaj z J. Rivas Andrésom, odvetnik)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije Španija/Komisija (T-384/10, EU:T:2013:277) se razveljavi.
2. Sklep Komisije C(2010) 4147 z dne 30. junija 2010 o znižanju finančne pomoči, ki je bila v okviru Kohezijskega sklada dodeljena za te projekte (skupine projektov): „Oskrba prebivalstva v povodju reke Guadiana z vodo: okraj Andévalo“ (2000.ES.16.C.PE.133), „Sanacija in čiščenje porečja reke Guadalquivir: Guadaira, Aljarafe in EE NN PP Guadalquivir“ (2000.ES.16.C.PE.066) in „Oskrba nadobčinskih sistemov z vodo v provincah Granada in Malaga“ (2002.ES.16.C.PE.061) se razglasi za ničen.
3. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške Kraljevine Španije, ki so nastali v postopku na prvi stopnji in v okviru te pritožbe.

⁽¹⁾ UL C 260, 7.9.2013.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 23. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Unitrading Ltd/Staatssecretaris van Financiën(Zadeva C-437/13) ⁽¹⁾**(Predhodno odločanje — Carinski zakonik Skupnosti — Zahtevak za plačilo uvoznih dajatev — Poreklo blaga — Dokazna sredstva — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 47 — Pravica do obrambe — Pravica do učinkovitega sodnega varstva — Postopkovnopravna avtonomija držav članic)**

(2014/C 439/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Unitrading Ltd

Tožena stranka: Staatssecretaris van Financiën

Izrek

1. Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se dokaz o izvoru uvoženega blaga, ki so ga na podlagi nacionalnih procesnih predpisov predložili carinski organi, opira na izide preiskav, ki jih je opravila tretja oseba in glede katerih ta tretja oseba noče predložiti dodatnih informacij ne carinskemu organom, ne carinskemu deklarantu, zaradi česar je oteženo ali onemogočeno preverjanje ali izpodbijanje pravilnosti uporabljenih ugotovitev, pod pogojem, da sta bili spoštovani načeli učinkovitosti in enakovrednosti. Nacionalno sodišče mora preveriti, ali gre v zadevi v glavni stvari za tak primer.
2. V primeru, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, ter ob domnevi, da carinski organi ne morejo dati dodatnih informacij glede zadevnih preiskav, je treba vprašanje, ali morajo carinski organi ugoditi prošnji zadevne osebe, da se na njene stroške opravijo preiskave zadevnega blaga v državi, ki je v deklaraciji navedena kot država izvora, ter vprašanje, ali je pomembno, da so bili za določen čas shranjeni deli vzorcev blaga, s katerimi bi zadevna oseba lahko razpolagala zato, da bi jih preveril drug laboratorij, in v primeru pritrilnega odgovora vprašanje, ali morajo carinski organi zadevno osebo obvestiti, da obstajajo shranjeni kontrolni vzorci blaga in da lahko uveljavlja pravico z njimi razpolagati za namene omenjenega preverjanja, presojati na podlagi nacionalnega procesnega prava.

⁽¹⁾ UL C 325, 9.11.2013.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Administrativen sad – Varna – Bolgarija) – Traum EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane
i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za
prihodite**

(Zadeva C-492/13) ⁽¹⁾

*(Predhodno odločanje — Obdavčenje — DDV — Direktiva 2006/112/ES — Člen 138(1) — Oprostitve
v zvezi s transakcijami znotraj Skupnosti — Pridobitelj, ki ni identificiran za namene DDV — Obveznost
prodajalca, da dokaže avtentičnost podpisa pridobitelja ali njegovega zastopnika — Načela sorazmernosti,
pravne varnosti in varstva zaupanja v pravo — Neposredni učinek)*

(2014/C 439/15)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad – Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Traum EOOD

Tožena stranka: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihodite

Izrek

1. Člena 138(1) in 139(1), drugi pododstavek, Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/88/EU z dne 7. decembra 2010, je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, davčna uprava države članice ne prizna pravice do oprostitve davka na dodano vrednost iz naslova dobave znotraj Skupnosti, ker pridobitelj ni bil identificiran za ta davek v drugi državi članici in ker dobavitelj ni dokazal avtentičnosti podpisa na dokumentih, ki jih je predložil v utemeljitev svojega obračuna v zvezi z domnevno oproščeno dobavo, niti tega, da je bila oseba, ki je podpisala te dokumente v pridobiteljevem imenu, pooblaščenka za njegovo zastopanje, čeprav so bila dokazila, ki utemeljujejo pravico do oprostitve, ki jih je dobavitelj predložil v utemeljitev svojega obračuna, skladna s seznamom dokumentov, ki jih je treba predložiti tej upravi, določenim z nacionalnim pravom, in jih je ta uprava sprva sprejela kot dokazila, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

2. Člen 138(1) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2010/88, je treba razlagati tako, da ima neposredni učinek, tako da se lahko davčni zavezanci sklicujejo nanj pred nacionalnimi sodišči proti državi, da bi dosegli oprostitve davka na dodano vrednost iz naslova dobave znotraj Skupnosti.

⁽¹⁾ UL C 344, 23.11.2013.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Španija) – Ministerio de Defensa, Navantia SA/Concello de Ferrol

(Zadeva C-522/13) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Konkurenca — Državne pomoči — Člen 107(1) PDEU — Pojem „državna pomoč“ — Nepremičninski davek na zemljišča — Davčna oprostitve)

(2014/C 439/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ministerio de Defensa, Navantia SA

Tožena stranka: Concello de Ferrol

Izrek

Člen 107(1) PDEU je treba razlagati tako, da je oprostitve davka na nepremičnine za parcelo v državni lasti, ki je dana na voljo podjetju z v celoti državnim kapitalom, ki na tej parceli proizvaja blago in izvaja storitve, s katerimi je mogoče na konkurenčnem trgu trgovati med državami članicami, lahko državna pomoč, ki jo ta določba prepoveduje. Vendar mora predložitevno sodišče preveriti, ali je treba tako oprostitve glede na vse upoštevne elemente spora, o katerem odloča, ki jih presodi ob upoštevanju razlage, ki jo je podalo Sodišče Evropske unije, opredeliti kot državno pomoč v smislu te določbe.

⁽¹⁾ UL C 367, 14.12.2013.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Hamburg – Nemčija) – Duane Advies Bureau Rietveld/Hauptzollamt Hannover

(Zadeva C-541/13) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Carinska unija in skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Tarifna številka 3822 — Pojem „diagnostični in laboratorijski reagenti“ — Indikatorji za izpostavljenost vnaprej določeni referenčni temperaturi)

(2014/C 439/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Duane Advies Bureau Rietveld

Tožena stranka: Hauptzollamt Hannover

Izrek

Tarifno številko 3822 kombinirane nomenklature iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 861/2010 z dne 5. oktobra 2010, je treba razlagati tako, da indikatorji temperature – kakršna sta proizvoda, ki se tržita pod imenoma „WarmMark“ in „ColdMark“ – ki s spremembo barve, do katere pride zaradi različnih volumnov tekočin v njih, ireverzibilno kažejo, ali je bila dosežena višja ali nižja temperatura od določene mejne vrednosti, ne spadajo pod to tarifno številko.

(¹) UL C 9, 11.1.2014.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hovrätten för västra Sverige – Švedska) – kazenski postopek zoper Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

(Zadeva C-565/13) (¹)

(Predhodno odločanje — Zunanji odnosi — Sporazum med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Maroko o partnerstvu v ribiškem sektorju — Izključitev vsakršne možnosti, da bi plovila Skupnosti izvajala ribolovne dejavnosti v maroških ribolovnih območjih na podlagi dovoljenja, ki ga izdajo maroški organi brez posredovanja pristojnih organov Evropske unije)

(2014/C 439/18)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Hovrätten för västra Sverige

Stranke v postopku v glavni stvari

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

Izrek

Sporazum med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Maroko o partnerstvu v ribiškem sektorju, ki je bil odobren v imenu Skupnosti z Uredbo Sveta (ES) št. 764/2006 z dne 22. maja 2006, predvsem njegov člen 6, je treba razlagati tako, da izključuje vsakršno možnost, da bi plovila Skupnosti izvajala ribolovne dejavnosti v maroških ribolovnih območjih na podlagi dovoljenja, ki ga izdajo maroški organi, brez posredovanja pristojnih organov Evropske unije.

(¹) UL C 15, 18.1.2014.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 22. oktobra 2014 – British Telecommunications plc proti Evropski komisiji, BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Zadeva C-620/13 P) (¹)

(Pritožba — Državne pomoči — Oprostitev pokojninskega sklada obveznosti, da za določene zaposlene nakaže prispevek v pokojninski zaščitni sklad — Selektivnost ukrepa)

(2014/C 439/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: British Telecommunications plc (zastopnika: J. Holmes, barrister, H. Legge, QC)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopnika: L. Flynn in N. Khan, agenta), BT Pension Scheme Trustees Ltd (zastopnika: J. Derenne in A. Müller-Rappard, odvetnika, po pooblastilu M. Farleya, solicitor)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. *British Telecommunications plc in BT Pension Scheme Trustees Ltd* se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 61, 1.3.2014.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 9. oktobra 2014 – Kraljevina Španija/Evropska komisija

(Zadeva C-641/13 P) (¹)

(Pritožba — Kohezijski sklad — Zmanjšanje finančne pomoči — Javna naročila del — Direktiva 93/37/EGS — Merila za oddajo — Izkušnje pri izvedenih delih — Merila za izbor glede kakovosti)

(2014/C 439/20)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Kraljevina Španija (zastopnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: S. Pardo Quintillán in A. Steiblyté, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 31, 1.2.2014.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. oktobra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supreme Court – Irska) – C proti M

(Zadeva C-376/14 PPU) (¹)

(Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo — Uredba (ES) št. 2201/2003 — Neupravičeno zadržanje — Otrokovo običajno prebivališče)

(2014/C 439/21)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Supreme Court

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: C

Tožena stranka: M

Izrek

1. Člena 2(11) in 11 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da mora v okoliščini, ko je bila premestitev otroka izvedena v skladu z začasno izvršljivo sodno odločbo, ki je bila nato razveljavljena s sodno odločbo, v kateri je bilo za otrokovo prebivališče določeno prebivališče tistega od staršev, ki živi v državi članici izvora, sodišče države članice, v katero je bil otrok premeščen in ki odloča o zahtevku za vrnitev otroka, ob preučitvi vseh posebnih okoliščin posameznega primera preveriti, ali je imel otrok neposredno pred domnevno neupravičenim zadržanjem svoje običajno prebivališče še vedno v državi članici izvora. V okviru te presoje je treba upoštevati dejstvo, da je bilo sodno odločbo, s katero je bila dovoljena premestitev, mogoče izvršiti začasno in da je bila zoper njo vložena pritožba.
2. Uredbo št. 2201/2003 je treba razlagati tako, da je v okoliščini, ko je bila premestitev otroka opravljena v skladu z začasno izvršljivo sodno odločbo, ki je bila nato razveljavljena s sodno odločbo, v kateri je bilo za otrokovo prebivališče določeno prebivališče tistega od staršev, ki živi v državi članici izvora, zavrnitev vrnitve otroka v to državo članico po izdaji te druge odločbe neupravičeno in je treba uporabiti člen 11 te uredbe, če se ugotovi, da je imel otrok neposredno pred to zavrnitvijo vrnitve svoje običajno prebivališče še vedno v navedeni državi članici. Če se ugotovi, nasprotno, da otrok takrat svojega običajnega prebivališča ni več imel v državi članici izvora, se odločba o zavrnitvi zahtevka za vrnitev na podlagi te določbe sprejme brez poseganja v uporabo pravil o priznavanju in izvrševanju odločb, izdanih v državi članici, ki so določena v poglavju III te uredbe.

(¹) UL C 351, 6.10.2014.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Köln (Nemčija) 31. julija 2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH proti Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Zadeva C-369/14)

(2014/C 439/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Tožena stranka: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člena 2(1) in 3(a) ter prilogi IA in IB k Direktivi 2002/96/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi in/ali člena 2(1)(a) in 3(1)(a) ter prilogi I in II k Direktivi 2012/19/EU (²) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi razlagati tako, da pogoni za odpiranje (garažnih) vrat, ki jih poganjajo električne napetosti približno od 220 V do 240 V, ki so namenjeni za vgradnjo v stavbno opremo skupaj z (garažnimi) vrati, sodijo pod pojem električne in elektronske opreme, zlasti pod pojem električnih in elektronskih orodij?
- 2) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je treba Prilogo IA, točka 6, in Prilogo IB, točka 6, Direktive 2002/96/ES in/ali člen 3(1)(b), Prilogo I, točka 6, in Prilogo II, točka 6, Direktive 2012/19/EU razlagati tako, da je treba pogone (za odpiranje garažnih vrat) v skladu s prvim vprašanjem obravnavati kot sestavni del velikih nepremičnih industrijskih orodij v smislu teh določb?

3) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen in odgovor na drugo vprašanje nikalen:

Ali je treba člen 2(1) Direktive 2002/96/ES in/ali člen 2(3)(b) Direktive 2012/19/EU razlagati tako, da je treba pogone (za odpiranje garažnih vrat) v skladu s prvim vprašanjem obravnavati kot del druge vrste opreme, ki ne sodi na področje uporabe teh direktiv?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) – Skupna deklaracija Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije glede člena 9 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 7, str. 359).

⁽²⁾ UL L 197, str. 38.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Rüsselsheim (Nemčija)
11. avgusta 2014 – Juergen Schneider, Erika Schneider proti Condor Flugdienst GmbH**

(Zadeva C-382/14)

(2014/C 439/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Juergen Schneider, Erika Schneider

Tožena stranka: Condor Flugdienst GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se morajo izredne razmere v smislu člena 5(3) Uredbe ⁽¹⁾ nanašati neposredno na rezervirani let?
2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti nikalno, koliko predhodnih letov letala, določenega za predvideni let, je upoštevni za izredne razmere? Ali obstaja časovna omejitev glede upoštevanja izrednih razmer med predhodnimi leti? In če obstaja, kako jo je treba izračunati?
3. Če so za poznejši let upoštevne tudi izredne razmere, ki nastopijo med predhodnimi leti, ali se morajo vsi ustrezni ukrepi, ki jih mora sprejeti dejanski letalski prevoznik v skladu s členom 5(3) Uredbe, nanašati le na preprečitev izrednih razmer ali tudi na preprečitev večje zamude?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91, UL L 46, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Madžarska) 28. avgusta 2014 – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft./
Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Zadeva C-409/14)

(2014/C 439/24)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

Tožene stranke: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba opis proizvodov, zajetih s poimenovanjem „lahki zračno sušeni tobak“ iz tarifne podštevilke 2401 10 35 KN v poglavju 24 „Tobak in izdelani tobačni nadomestki“ Uredbe Komisije (EU) št. 861/2010 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽¹⁾, razlagati tako, da zajema le zračno sušeni tobak, ne razpecljan:
 - ki vsebuje cele liste rastline tobak,
 - ki ni razkosan niti stisnjen ali nabit,
 - ki poleg tega, da je zračno sušen v smislu „predelave“, ne dopušča, da se zračno sušeni tobak, ne razpecljan, iz oznake [2401 10] 35 KN, kakor koli drugače predela (na primer odstrani peclje, razkosa ali nabije liste), in
 - ki se ne more kaditi?
2. Ali je treba pojem „carinski odložni postopek ali režim“ iz člena 4, točka 6, Direktive Sveta 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS razlagati tako, da zajema tudi blago (trošarinsko blago), če so mu med postopkom zunanjega tranzita, med začasno hrambo ali med carinskim skladiščenjem priloženi spremni dokumenti, v katerih je navedena napačna tarifna številka (2403 10 9000 KN namesto 2401 10 35 KN [sic]), vendar pravilno poglavje (poglavje 24 – Tobak), poleg tega pa so vsi ostali podatki v teh dokumentih (številka zabojnika, količina, neto teža) pravilni in pečati nedotaknjeni?

(Z drugimi besedami, treba je razjasniti, ali je neko blago lahko v carinskem odložnem postopku ali režimu, če je v njegovih spremnih dokumentih navedeno pravilno poglavje skupne carinske tarife, vendar napačna konkretna tarifna številka.)
3. Ali je treba pojem „uvoz“ iz člena 2(b) Direktive Sveta 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS ⁽²⁾ in pojem „uvoz trošarinskega blaga“ iz člena 4, točka 8, iste direktive razlagati tako, da zajemata tudi primer, ko se tarifna številka dejanskega blaga v zunanjem prevozu in tarifna številka, ki je navedena v spremnih dokumentih, razlikujeta, medtem ko je razen te razlike navedba poglavja (v obravnavanem primeru poglavje 24 – Tobak), količine in neto teže dejanskega blaga skladna s podatki v spremnih dokumentih?
4. Ali nepravilnosti, na katere se nanaša člen 38 Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino [in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS], zajemajo tudi dejstvo, da je blago sprejeto v carinski odložni postopek ali režim, kadar je v njegovih spremnih dokumentih navedena napačna tarifna številka KN glede na Prilogo I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 861/2010?

⁽¹⁾ UL L 284, 29.10.2010, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL L 9, 14.1.2009, str. 12).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Madžarska) 8. septembra 2014 – WebMindLicences Kft. proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága

(Zadeva C-419/14)

(2014/C 439/25)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: WebMindLicences Kft.

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v okviru identifikacije osebe, ki opravlja storitev, za namene DDV –kadar se ugotavlja, ali je transakcija fiktivna, brez dejanske ekonomske in trgovinske vsebine in namenjena izključno pridobitvi davčne ugodnosti – za razlago členov 2(1)(c), 24(1) in 43 Direktive Sveta 2006/112/ES⁽¹⁾ z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva o DDV) pomembno dejstvo, da je v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, upravitelj in 100 odstotni lastnik gospodarske družbe, ki izda licenco, fizična oseba, ki je izumila strokovno znanje, ki se prenese na podlagi licenčne pogodbe?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je pri uporabi členov 2(1)(c), 24(1) in 43 Direktive o DDV in presoji obstoja zlorabe pomembno dejstvo, da ta fizična oseba neformalno vpliva oziroma bi lahko vplivala na način upravljanja gospodarske družbe, ki je pridobila licenco, in na odločitve te družbe? Ali je pri tej razlagi lahko upoštevana okoliščina, da izumitelj strokovnega znanja neposredno ali posredno sodeluje ali bi lahko sodeloval – tako da poklicno svetuje ali daje nasvete za razvoj in uporabo strokovnega znanja – pri sprejemanju poslovnih odločitev, povezanih z opravljanjem storitve na podlagi tega strokovnega znanja?
3. Ali je v okoliščinah postopka v glavni stvari in ob upoštevanju navedenega v drugem vprašanju za identifikacijo osebe, ki opravlja storitev, za namene DDV poleg analiz osnovne pogodbene transakcije upošteveno dejstvo, da izumitelj strokovnega znanja, kot fizična oseba, vpliva, natančneje, odločilno vpliva, ali določa smernice glede načina opravljanja storitve, ki temelji na tem strokovnega znanju?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen, katere okoliščine se lahko pri ugotavljanju obsega tega vpliva in teh smernic upoštevajo, oziroma podrobneje, na podlagi katerih meril je mogoče ugotoviti, da se odločilno vpliva na opravljanje storitve in da se je izvršila dejanska ekonomska vsebina osnovne transakcije v korist družbe, ki izda licenco?
5. Ali se v okoliščinah postopka v glavni stvari pri preučitvi pridobitve davčne ugodnosti pri analizi razmerij gospodarskih subjektov in oseb, ki so udeležene v transakciji, upošteva dejstvo, da so davčni zavezanci, ki so sodelovali pri sporni pogodbeni transakciji, namenjeni davčni utaji, pravne osebe, kadar davčni organi države članice fizični osebi naloži sprejetje strateških in operativnih odločitev družbe? Če je tako, ali je treba upoštevati, v kateri državi članici je fizična oseba sprejela te odločitve? Če je mogoče ugotoviti, da pogodbeni položaj strank ni odločilen, ali je v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, za razlago pomembno dejstvo, da podizvajalci upravljajo tehnična orodja, kadre in finančne transakcije, ki so potrebne za opravljanje obravnavane storitve, ki temelji na internetu?
6. Če je mogoče ugotoviti, da določbe licenčne pogodbe ne odražajo dejanske ekonomske vsebine, ali sprememba pogodbenih določb in vzpostavitev položaja, ki bi obstajal, če transakcije, v kateri je prišlo do zlorabe, ne bi bilo, pomenita, da lahko davčni organ države članice drugače določi državo članico, kjer se opravlja storitev, in s tem kraj, kjer nastane obveznost obračuna davka, čeprav je družba, ki je pridobila licenco, plačala davek, ki se lahko zahteva v državi članici, kjer ima sedež, in v skladu z zakonskimi zahtevami, določenimi v tej državi članici?
7. Ali je treba člena 49 PDEU in 56 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta pogodbenemu razmerju, kakršno je predmet postopka v glavni stvari – v skladu s katerim družba, ki je davčna zavezanka v neki državi članici, na podlagi licenčne pogodbe prenese na drugo družbo, davčno zavezanko v drugi državi članici, strokovno znanje za opravljanje storitev z vsebino za odrasle z interaktivno telekomunikacijsko tehnologijo, ki temelji na internetu, in pravico do njegove uporabe v okoliščinah, za katere je značilno dejstvo, da je obdavčitev z DDV države članice, kjer je sedež družbe, ki je pridobila licenco, ugodnejšo glede prenesene storitve – in da lahko to razmerje pomeni zlorabo svobode ustanavljanja in opravljanja storitev?

8. Kakšen pomen je treba v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, ne glede na davčno ugodnost, ki naj bi se lahko pridobila, dati poslovnim interesom družbe, ki izda licenco? Ali je v zvezi s tem – in podrobneje – za razlago pomembno dejstvo, da je 100 odstotni lastnik in upravitelj trgovske družbe, ki izda licenco, fizična oseba, ki je prvotno izumila strokovno znanje?
9. Ali je pri analizi zlorab mogoče upoštevati okoliščine, ki so podobne tem v sporu o glavni stvari, kot so tehnični podatki in infrastruktura v zvezi z uvedbo in opravljanjem storitve, ki je predmet sporne transakcije in priprav in kadrov, s katerimi razpolaga družba, ki izda licenco za opravljanje zadevne storitve, in če je odgovor pritrdilen, kakšne je njihov pomen?
10. Ali je treba v položaju, ki se analizira v obravnavani zadevi, člene 2(1)(c), 24(1), 43 in 273 Direktive o DDV v povezavi s členom 4(3) PEU in členom 325 PDEU razlagati tako, da lahko davčni organ države članice – z namenom učinkovitega izvrševanja obveznosti držav članic Unije, da učinkovito in pravočasno poberejo celotni znesek DDV in da se izognejo izgubi davčnega dohodka zaradi davčnih goljufij in utaj zunaj meja držav članic, v primeru transakcije opravljanja storitve in s ciljem identifikacije osebe, ki opravlja storitev – v dokaznem delu davčnega upravnega postopka in s ciljem pojasniti dejstva sprejme podatke, informacije in dokaze ter torej evidence o komunikacijah, ki jih je preiskovalni organ davčnega organa brez vednosti davčnega zavezanca pridobil v okviru kazenskega postopka, in na njihovi podlagi izvede presojo v zvezi z davčnimi posledicami, in tako, da lahko upravno sodišče, ki obravnava tožbo, vloženo zoper upravno odločbo davčnega organa države članice, pri preverjanju zakonitosti te odločbe presoja navedene elemente v okviru dokazov?
11. Ali je treba v položaju, analiziranem v obravnavani zadevi, člene 2(1)(c), 24(1), 43 in 273 Direktive o DDV v povezavi s členom 4(3) PEU in členom 325 PDEU razlagati tako, da z namenom učinkovitega izvrševanja obveznosti držav članic Unije, da učinkovito in pravočasno poberejo celotni znesek DDV, in izvrševanja obveznosti držav članic zagotavljati izpolnjevanje obveznosti, naloženih davčnemu zavezancu, diskrecija, ki je priznana v zvezi z uporabo sredstev, ki jih ima na voljo davčni organ države članice, zajema možnost, da naveden organ dokaze, ki jih je prvotno pridobil s kaznovalnimi namenom, uporabi za preprečevanje davčnih utaj, tudi kadar samo nacionalno pravo v okviru upravnega postopka za preprečevanje davčnih utaj ne dovoljuje pridobivanja informacij brez vednosti zadevne osebe ali zanj v kazenskem postopku predpisuje garancije, ki v davčnem upravnem postopku niso predvidene, pri čemer se davčnemu organu hkrati da možnost, da deluje v skladu z načelom proste presoje dokazov?
12. Ali člen 8(2) EKČP v povezavi s členom 52(2) Listine nasprotuje temu, da se davčnemu organu države članice prizna pristojnost, na katero se nanašata deseto in enajsto vprašanje, oziroma ali je mogoče v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, za boj proti davčnim utajam v okviru davčnega upravnega postopka uporabo ugotovitev na podlagi informacij, pridobljenih brez vednosti zadevne osebe, zaradi dejanskega pobiranja davka in „ekonomske blaginje države“ šteti za utemeljeno?
13. Če je iz odgovorov na deseto in enajsto vprašanje razvidno, da lahko davčni organ države članice uporabi take dokaze v upravnem postopku, ali ima davčni organ države članice, da se zagotovi učinkovitost pravice do dobrega upravljanja in pravice do obrambe v skladu z določbami členov 7, 8, 41 in 48 Listine v povezavi s členom 51(1) Listine, nepogojno obveznost, da davčnega zavezanca v upravnem postopku zasliši, da mu zagotovi dostop do ugotovitev, ki so razvidne iz informacij, pridobljenih brez njegove vednosti, in da spoštuje cilj, zaradi katerega so bili pridobljeni podatki, ki so vsebovani v teh dokazih, oziroma ali v okviru zadnjenevedenega okoliščina, da je informacija, zbrana brez vednosti zadevne osebe, namenjena izključno kazenski preiskavi, vnaprej izključuje uporabo takih dokazov?
14. Ali nacionalna določba, na podlagi katere je sodno izpodbijanje postopkovne zakonitosti odločb, izdanih v davčnih zadevah, lahko uspešno in vodi do razglasitve ničnosti odločbe le, če ob upoštevanju okoliščin primera obstaja dejanska možnost, da bi bila izpodbijana odločba drugačna, če postopek ne bi bil kršen, in če bi poleg tega navedena kršitev bistveno vplivala na pravni položaj tožeče stranke oziroma bi bilo treba kršitev postopka, storjene na ta način, upoštevati v širšem kontekstu, ne glede na vpliv, ki bi ga kršitev postopka, s katero se krši Listina, imela na izid postopka, spoštuje pravico do učinkovitega pravnega sredstva, če se dokazi pridobijo in uporabijo v nasprotju z določbami členov 7, 8, 41 in 48 Listine v povezavi s členom 47 Listine?

15. Ali se zaradi učinkovitosti člena 47 Listine zahteva, da lahko v okoliščinah postopka, kakršne so v obravnavani zadevi, upravno sodišče, ki obravnava tožbo zoper upravno odločbo davčnega organa države članice, nadzoruje zakonitost pridobitve dokazov, zbranih s kaznovalnim namenom in brez vednosti zadevne osebe v okviru kazenskega postopka, zlasti kadar davčni zavezanec, proti katerem je bil hkrati uveden kazenski postopek, s to dokumentacijo niti ni seznanjen niti ne more izpodbijati njene zakonitosti pri sodišču?
16. Če se upošteva tudi šesto vprašanje, ali je treba Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010⁽²⁾ o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost zlasti ob upoštevanju njene sedme uvodne izjave, v skladu s katero bi za namene pobiranja dolgovanega davka države članice morale sodelovati in tako zagotoviti pravilno odmero DDV in morajo zato ne samo nadzorovati pravilno uporabo dolgovanega davka na svojem ozemlju, temveč bi morale tudi ponuditi pomoč drugim državam članicam za zagotovitev pravilne uporabe davka v zvezi z dejavnostjo, ki se opravlja na njihovem ozemlju, dolgovan pa je v drugi državi članici, razlagati tako, da mora v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, davčni organ države članice, ki je ugotovil obstoj davčnega dolga, podati zahtevo davčnemu organu države članice, v kateri je davčni zavezanec, nad katerim je bil opravljen davčni nadzor, že izpolnil svojo obveznost plačila davka?
17. Če je odgovor na šestnajsto vprašanje pritrdilen in se odločbe davčnega organa države članice iz tega razloga izpodbijajo pri sodišču in se ugotovi njihova nezakonitost zaradi postopkovnih napak, ker informacije niso bile pridobljene informacije in ker zahteva ni bila vložena, kakšen ukrep mora ob upoštevanju navedenega v štirinajstem vprašanju sprejeti sodišče, ki obravnava tožbo zoper upravno odločbo davčnega organa države članice?

⁽¹⁾ UL L 347, str. 1.

⁽²⁾ UL L 268, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supremo Tribunal Administrativo
(Portugalska) 15. septembra 2014 – Fazenda Pública/Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA**

(Zadeva C-423/14)

(2014/C 439/26)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Fazenda Pública

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras, SA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali pravo Unije, zlasti določbe člena 78(a) Direktive 2006/112/ES⁽¹⁾, nasprotuje temu, da se [...] dajatev za uporabo podtalja, ki jo plača distributer plina, prevali na končnega potrošnika, brez dodatnih zneskov in neodvisno od cene, ki jo ta plača za porabljen plin, to pomeni brez vključitve te dajatve v to ceno?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, se postavlja še to vprašanje:

2. Ali pravo Unije, zlasti določbe členov 73 in 79 Direktive 2006/112/ES, nasprotuje temu, da se [...] dajatev za uporabo podtalja, ki jo plača distributer plina, ob prevalitvi na končnega potrošnika, brez dodatnih zneskov in neodvisno od cene, ki jo ta plača za porabljen plin, ne všteje v davčno osnovo?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 15. septembra 2014 – Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Zadeva C-424/14)

(2014/C 439/27)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jácint Gábor Balogh

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je madžarska nacionalna praksa, po kateri se zahteva, da fizične osebe, ki – v mejah davčne oprostitve od DDV – ne želijo opravljati dejavnosti, ki je obdavčena z DDV, prijavijo to dejavnost, v skladu z obveznostjo prijave dejavnosti, določeno v členih 213(1) in 214(1) Direktive o DDV ⁽¹⁾?
2. Ali lahko davčni organ pri nadzoru *a posteriori* sankcionira opustitev prijave dejavnosti, če meja davčne oprostitve ni bila presežena?
3. Ali lahko davčni organ pri nadzoru *a posteriori* vstopi v pravico fizične osebe do odločitve in ob neupoštevanju načela poštenega postopka izključi možnost fizične osebe, da se odloči za davčno oprostitvev?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) 25. septembra 2014 – Kreis Warendorf proti Ibrahimu Alo

(Zadeva C-443/14)

(2014/C 439/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kreis Warendorf

Tožena stranka: Ibrahim Alo

Druga stranka: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je zahteva za prenos stalnega prebivališča na krajevno omejeno ozemlje (občina, okrožje, pokrajina) države članice omejitev prostega gibanja v smislu člena 33 Direktive 2011/95/EU, če se lahko tujec sicer prosto giblje in zadržuje na ozemlju države članice?

2. Ali je zahteva glede prebivališča za osebe s statusom subsidiarne zaščite združljiva s členom 33 in/ali členom 29 Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾, če temelji na tem, da naj bi dosegla primerno porazdelitev javnih bremen socialne pomoči med njihovimi upoštevnimi nosilci na ozemlju države?
3. Ali je zahteva glede prebivališča za osebe s statusom subsidiarne zaščite združljiva s členom 33 in/ali členom 29 Direktive 2011/95/EU, če temelji na razlogih migracijske ali integracijske politike, na primer da bi preprečila nastanek socialnih žarišč, ki bi bila posledica množične naselitve tujcev, v nekaterih občinah ali okrožjih? Ali v tem delu zadostujejo abstraktni razlogi migracijske ali integracijske politike ali pa je treba take razloge konkretno ugotoviti?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite, (UL L 337, str. 9).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)
25. septembra 2014 – Amira Osso proti Region Hannover**

(Zadeva C-444/14)

(2014/C 439/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Amira Osso

Tožena stranka: Region Hannover

Intervenient: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je zahteva za prenos stalnega prebivališča na prostorsko omejeno ozemlje (občina, okrožje, pokrajina) države članice, omejitev prostega gibanja v smislu člena 33 Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾, če se lahko tujec sicer prosto giblje in zadržuje na ozemlju države članice?
2. Ali je zahteva glede prebivališča za osebe s statusom subsidiarne zaščite združljiva s členom 33 in/ali členom 29 Direktive 2011/95/EU, če temelji na tem, da naj bi dosegla primerno porazdelitev javnih bremen socialne pomoči med njihovimi upoštevnimi nosilci na ozemlju države?
3. Ali je zahteva glede prebivališča za osebe s statusom subsidiarne zaščite združljiva s členom 33 in/ali členom 29 Direktive 2011/95/EU, če temelji na razlogih migracijske ali integracijske politike, na primer da bi preprečila nastanek socialnih žarišč, ki bi bila posledica množične naselitve tujcev, v nekaterih občinah ali okrožjih? Ali v tem delu zadostujejo abstraktni razlogi migracijske ali integracijske politike ali pa je treba take razloge konkretno ugotoviti?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL L 337, str. 9).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)
25. septembra 2014 – Seusen Sume/Landkreis Stade**

(Zadeva C-445/14)

(2014/C 439/30)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Seusen Sume

Tožena stranka: Landkreis Stade

Intervenient: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je zahteva za prenos stalnega prebivališča na prostorsko omejeno ozemlje (občina, okrožje, pokrajina) države članice, omejitev prostega gibanja v smislu člena 33 Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾, če se lahko tujec sicer prosto giblje in zadržuje na ozemlju države članice?
2. Ali je zahteva glede prebivališča za osebe s statusom subsidiarne zaščite združljiva s členom 33 in/ali členom 29 Direktive 2011/95/EU, če temelji na tem, da naj bi dosegla primerno porazdelitev javnih bremen socialne pomoči med njihovimi upoštevničnimi nosilci na ozemlju države?
3. Ali je zahteva glede prebivališča za osebe s statusom subsidiarne zaščite združljiva s členom 33 in/ali členom 29 Direktive 2011/95/EU, če temelji na razlogih migracijske ali integracijske politike, na primer da bi preprečila nastanek socialnih žarišč, ki bi bila posledica množične naselitve tujcev, v nekaterih občinah ali okrožjih? Ali v tem delu zadostujejo abstraktni razlogi migracijske ali integracijske politike ali pa je treba take razloge konkretno ugotoviti?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL L 337, str. 9).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 2. oktobra 2014 vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Španija) – Manuel Orrego Arias proti Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Zadeva C-456/14)

(2014/C 439/31)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Manuel Orrego Arias

Tožena stranka: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Vprašanje za predhodno odločanje

Razlaga člena 3(1)(a), prva alineja, Direktive 2001/40/ES ⁽¹⁾ z dne 28. maja 2001, natančneje v zvezi s tem, ali se besedna zveza *kaznivo dejanje, ki se kaznuje z odvzemanjem prostosti najmanj enega leta*, ki jo vsebuje ta določba, nanaša na abstraktno določeno kazen za zadevno kaznivo dejanje ali, nasprotno, na konkretno zaporno kazen, izrečeno obsojencu, ter posledično, ali bi odločbo države članice o izgonu državljana tretje države, ki je bil obsojen na kazen 8 mesecev odvzema prostosti, priznale druge države članice.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav (UL L 149, str. 34).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale ordinario di Cagliari (Italija)
2. oktobra 2014 – kazenski postopek zoper Claudio Concu, Isabella Melis**

(Zadeva C-457/14)

(2014/C 439/32)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale ordinario di Cagliari

Stranki v postopku v glavni stvari

Claudia Concu, Isabella Melis

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 49 PDEU in naslednje ter člen 56 PDEU in naslednje ter načela, ki jih je Sodišče Evropske unije potrdilo v sodbi z dne 16. februarja 2012 [združeni zadevi C 72/10 in C 77/10], razlagati tako, da nasprotujejo temu, da se opravi javni razpis za podelitev koncesij s trajanjem, ki je krajše od trajanja v preteklosti podeljenih koncesij, če je bil navedeni razpis opravljen z namenom odprave posledic, nastalih zaradi nezakonite izključitve določenega števila gospodarskih subjektov iz razpisa?
2. Ali je treba člen 49 PDEU in naslednje ter člen 56 PDEU in naslednje ter načela, ki jih je Sodišče Evropske unije potrdilo v sodbi z dne 16. februarja 2012 [združeni zadevi C 72/10 in C 77/10], razlagati tako, da nasprotujejo temu, da bi potreba po preureditvi sistema s časovnim usklajevanjem izteka veljavnosti koncesij pomenila ustrezno utemeljitev krajšega trajanja koncesij, ki so predmet razpisa, od trajanja v preteklosti podeljenih koncesij?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad – Varna (Bolgarija)
8. oktobra 2014 – Asparuhovo Lake Investment Company OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane
i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za
Prihodite**

(Zadeva C-463/14)

(2014/C 439/33)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen sad – Varna

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Tožena stranka: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 24(1) in 25(b) Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ razlagati tako, da so v pojmu „opravljanje storitev“ zajeti tudi primeri pavšalnih pogodb o opravljanju svetovalnih storitev, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, pri katerih se je izvajalec, ki razpolaga z osebjem, usposobljenim za opravljanje storitev, obvezal, da bo naročniku za čas trajanja pogodbe na razpolago in da s konkurenti naročnika ne bo sklepal pogodb s primerljivo vsebino?
2. Ali je treba člena 64(1) in 63 Direktive 2006/112 razlagati tako, da pri svetovalnih storitvah, izvajanih v okviru pavšalne pogodbe, obdavčljivi dogodek nastane ob izteku obdobja, za katerega je bilo dogovorjeno plačilo, ne da bi bilo upoštevno, ali in kako pogosto je naročnik uporabil storitve, za opravljanje katerih mu je bil svetovalec na razpolago?
3. Ali je treba člen 62(2) Direktive 2006/112 razlagati tako, da mora tisti, ki v okviru pavšalne pogodbe o zagotavljanju oskrbe opravlja storitve, DDV za opravljanje storitev obračunati ob izteku obdobja, za katerega je bilo dogovorjeno plačilo pavšala, ali pa obveznost obračuna nastane le, če je naročnik v ustreznem davčnem obdobju uporabil storitve svetovalca?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, (UL L 347, str. 1).

Tožba, vložena 13. oktobra 2014 – Evropska komisija/Kraljevina Danska

(Zadeva C-468/14)

(2014/C 439/34)

Jezik postopka: danščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Clausen, C. Cattabriga, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Danska

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Kraljevina Danska ni izpolnila obveznosti iz Direktive 2001/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o izdelavi, predstavitvi in prodaji tobačnih izdelkov ⁽¹⁾, s tem ko je ohranila pravni položaj, v skladu s katerim je dovoljena prodaja tobaka za žvečenje, v nasprotju s členom 8, v povezavi s členom 2(4) te direktive.
- Kraljevini Danski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Kraljevina Danska ni izpolnila obveznosti iz člena 8 Direktive 2001/37/ES, ker je prepovedala zgolj prodajo tobaka za žvečenje v poroznih vrečkah, ni pa prepovedala prodaje tobaka za žvečenje na Danskem. Danska ne oporeka temu, da njeni nacionalni predpisi niso v skladu s pravom Unije kar zadeva prepoved trženja tobaka za oralno rabo. Vendar je danski parlament (Folketing) zavrnil zakonodajni predlog, v skladu s katerim bi bila uvedena popolna prepoved prodaje tobaka za žvečenje na Danskem.

Danska ni podala nadaljnjih privolitvev, da bo danske predpise uskladila s pravom Unije. Komisija mora zato izhajati iz tega, da Danska še vedno ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 8, v povezavi s členom 2(4) Direktive.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 15, zvezek 6, str. 147.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. oktobra 2014 – Technische Universität Dresden/Komisija

(Zadeva T-29/11) ⁽¹⁾

(Arbitražna klavzula — Program ukrepov Skupnosti na področju javnega zdravja — Pogodba o financiranju projekta — Ničnostna tožba — Opomin — Pogodbena narava spora — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Nedopustnost — Sprememba opredelitve tožbe — Upravičeni stroški)

(2014/C 439/35)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Technische Universität Dresden (Dresden, Nemčija) (zastopnik: G. Brüggem, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: W. Bogensberger in D. Calciu, nato W. Bogensberger in F. Moro, zastopniki, skupaj z R. Van der Houtom in A. Köhlerjem, odvetnikoma)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti opomina št. 3241011712, ki ga je Komisija izdala 4. novembra 2010, za povračilo zneska 55 377,62 EUR, ki je bil tožeči stranki izplačan v okviru finančne pomoči v podporo projektu, ki se je izvajal na podlagi Programa ukrepov Skupnosti na področju javnega zdravja (2003–2008).

Izrek

1. Stroški zaposlenih za H. v višini 56,76 EUR, stroški prevoza v višini 1 354,08 EUR in stroški opravljenih storitev v višini 351,82 EUR, ki so Technische Universität Dresden nastali v okviru izvrševanja pogodbe z referenčno oznako 2003114 (SI2.377438), ki se nanaša na financiranje projekta „Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)“, ki se je izvajal na podlagi Programa ukrepov Skupnosti na področju javnega zdravja (2003–2008), so upravičeni, zato je terjatev Evropske komisije, ki se nanaša na te zneske in je navedena v opominu št. 3241011712 z dne 4. novembra 2010, neutemeljena.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Technische Universität Dresden se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 80, 12.3.2011.

Sodba Splošnega sodišča z dne 24. oktobra 2014 – Grau Ferrer/UUNT – Rubio Ferrer (Bugui va)(Zadeva T-543/12) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti Bugui va — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Bugui in prejšnja figurativna znamka Skupnosti BUGUI — Relativni razlog za zavrnitev — Zavrnitev ugovora — Člen 76(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Obstoj prejšnje znamke — Neupoštevanje dokazov, predloženih v utemeljitev ugovora pred odborom za pritožbe — Diskrecijska pravica odbora za pritožbe — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 — Člen 15(1), drugi pododstavek, pod (a), Uredbe št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Oblika, ki se razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja)

(2014/C 439/36)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Španija) (zastopnik: J. Carbonell Callicó, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: S. Palmero Cabezas in A. Folliard-Monguiral, zastopnika)

Drugi stranki v postopku pred odborom UUNT za pritožbe, intervenienta v postopku pred Splošnim sodiščem: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Španija) in Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (zastopnik: A. Cañizares Doménech, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri UUNT z dne 11. oktobra 2012 (združeni zadevi R 274/2011-4 in R 520/2011-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med Xavierom Grauom Ferrerom na eni strani ter Juanom Cándidom Rubiom Ferrerom in Albertom Rubiom Ferrerom na drugi.

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 11. oktobra 2012 (združeni zadevi R 274/2011-4 in R 520/2011-4) se razveljavi.
2. UUNT nosi svoje stroške in stroške Xaviera Graua Ferrera.
3. Juan Cándido Rubio Ferrer in Alberto Rubio Ferrer nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 55, 23.2.2013.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 23. oktobra 2014 – Holistic Innovation Institute proti REA

(Zadeva T-716/14 R)

(Začasna odredba — Projekti, ki jih financira Evropska unija na področju raziskovanja in tehnološkega razvoja — Odločba o zavrnitvi sodelovanja pri nekaterih projektih — Predlog za odlog izvršitve — Nespoštovanje obličnostnih zahtev — Nedopustnost)

(2014/C 439/37)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Holistic Innovation Institute SLU (Pozuelo de Alarcón, Španija) (zastopnik: R. Muñiz García, odvetnik)

Tožena stranka: Izvajalska agencija za raziskave (REA) (zastopnik: G. Gascard, zastopnik)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve odločbe ARES (2014) 2461172 Izvajalske agencije za raziskave (REA) z dne 24. julija 2014, s katero je bila tožeča stranka izključena iz sodelovanja od projektov ZONeSEC in Inachus.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 12. maja 2014 – Arvanitis in drugi/Evropski parlament in drugi**(Zadeva T-350/14)**

(2014/C 439/38)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeče stranke: Athanasios Arvanitis (Rodos, Grčija) in še 47 tožečih strank (zastopnik: Ch. Papadimitriou, odvetnik)

Tožene stranke: Evropski parlament, Evropski svet, Svet Evropske unije, Evropska komisija, Evropska centralna banka, Eurogroup

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Ugotovi, da tožene stranke niso sprejele predpisov za celostno izvedbo splošnih načel prava Unije, zlasti direktive o delu za določen čas, potem ko jim je nekdanja Olympiaki Aeroporia odpovedala pogodbe o zaposlitvi, kar ji je bilo naloženo s sklepom Evropske komisije, ki je bil v grški pravni red prenesena z zakonom št. 3717/2008;
- Toženim strankam in vsem odpuščenim delavcem nekdanje družbe Olympiaki Aeroporia, z neposredno veljavnim pravnim aktom Unije – direktivo, uredbo ali drugim pravnim instrumentom Unije – dodeli možnost zahtevati nadomestilo škode, do katere bi bili kot redno zaposleni delavci upravičeni zaradi nujne odpustitve iz družbe Olympiaki Aeroporia, in
- vsaki tožeči stranki na podlagi neposredno veljavnega pravnega akta – direktive, uredbe ali drugega pravnega instrumenta Evropske unije – dodeli nadomestilo škode v višini 300 000 EUR zaradi skrbi, hudih kršitev temeljnih pravic in predčasno prekinitve delovnega življenja, ki so jih utrpeli.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: zakon št. 3717/2008, ki določa zaprtje Olympiaki Aeroporia ter odpoved pogodbe o zaposlitvi vsem začasnim delavcem, je akt Unije in so njegovo sprejetje v bistvu naložile institucije Unije, zlasti EIB in Evropska komisija, in vsi zakonodajni ukrepi, ki jih je sprejela grška vlada, so bil uvedeni na poziv in natančneje po odločitvi Eurogroup, ECOFIN, EIB in Evropske komisije.
 2. Drugi tožbeni razlog: neenačenje odpuščenih začasno zaposlenih delavcev, ki so bili zaposleni pri nekdanji družbi Olympiaki Aeroporia z drugimi delavci, ki so v družbi Olympiaki Aeroporia zaposleni za nedoločen čas in to, da niso dobili izrecnega nadomestila, jim je povzročilo neposredno, osebno in resno škodo ter preprečilo uživanje temeljnih pravic.
-

Tožba, vložena 30. maja 2014 – Grigoriadis in drugi/Evropski parlament in drugi**(Zadeva T-413/14)**

(2014/C 439/39)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeče stranke: Grigoris Grigoriadis (Atene, Grčija), Faidra Grigoriadou (Atene), Ioannis Tsolias (Tesaloniki, Grčija), Dimitrios Alexopoulos (Tesaloniki), Nikolaos Papageorgiou (Atene) in Ioannis Marinopoulos (Atene) (zastopnik: Ch. Papadimitriou, odvetnik)

Tožene stranke: Evropski parlament, Svet Evrope, Svet Evropske unije, Evropska komisija, Evropska centralna banka, Evroskupina

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- ugotovi, da tožene stranke niso sprejele zakonodajnih ukrepov, potrebnih za izrecno oprostitev obveznic, ki so jih kupile tožeče stranke, iz obveznega sodelovanja (v javnem dolgu), določenega v načrtu PSI za imetnike grških dolžniških vrednostnih papirjev;
- tožečim strankam prek kateregakoli akta, direktive, uredbe ali drugega zakonodajnega akta Skupnosti, ki se neposredno uporablja, prizna povrnitev celotne vrednosti obveznic, vključenih v program PSI, ne da bi se o tem z njimi posvetovalo ali da bi dali privolitev v to; in
- prek kateregakoli akta, direktive, uredbe ali drugega zakonodajnega akta Skupnosti, ki se neposredno uporablja, vsaki od tožečih strank prizna odškodnino v višini 500 000 EUR za težave, škodo in hude kršitve temeljnih pravic, ki so jih utrpeli.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo teh pet razlogov:

1. Prvi razlog: zakonodajni in drugi akti, na podlagi katerih v Grčiji imetniki grških dolžniških vrednostnih papirjev nujno sodelujejo v programu PSI, so akti Unije.
2. Drugi razlog: ukrepi, ki jih je sprejela grška vlada v zvezi z grškim dolgom, so v bistvu ukrepi, ki so jih določile institucije Evropske unije, zlasti ECB in Evropska komisija.
3. Tretji razlog: tožene stranke niso sprejele zakonodajnih ukrepov, potrebnih za to, da se grške obveznice tožečih strank izrecno oprostijo z akti grškega sveta ministrov, s katerimi so bili opredeljeni pogoji za uporabo PSI v Grčiji.
4. Četrti razlog: neobstoj izrecne oprostitve sodelovanja v PSI je tožečim strankam povzročil neposredno in osebno škodo ter jim preprečil uživanje temeljnih pravic.
5. Peti razlog: vsi zakonodajni ukrepi grške vlade so bili sprejeti po priporočilih ali, pravilneje, na podlagi odločitev Evroskupine, ECOFIN, ECB in Evropske komisije.

Tožba, vložena 2. septembra 2014 – Micula in drugi/Komisija**(Zadeva T-646/14)**

(2014/C 439/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Ioan Micula (Oradea, Romunija); S.C. European Food SA (Drăgănești Romunija); S.C. Starmill Srl (Drăgănești); S.C. Multipack Srl (Drăgănești); Viorel Micula (Oradea) (zastopniki: K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard in Y. Banifatemi, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razglasi ničnost Sklepa C(2014) 3192 final z dne 26. maja 2014 v zadevi Državna pomoč SA.38517 (2014/NN) – Izvajanje arbitražne odločbe ICSID v zadevi Micula proti Romuniji, s katerim je bilo Romuniji naloženo, naj ustavi vse ukrepe, ki bi lahko vodili k izvrševanju ali izvajanju arbitražne odločbe z dne 11. decembra 2013, ki jo je izdalo Arbitražno sodišče, ustanovljeno pod okriljem Mednarodnega centra za reševanje investicijskih sporov, v zadevi Ioan Micula, Viorel Micula in drugi proti Romuniji (ICSID zadeva št. ARB/05/20), ker Komisija meni, da izvršitev arbitražne odločbe pomeni nezakonito pravno pomoč, dokler Komisija ne bo sprejela dokončnega sklepa o združljivosti te državne pomoči z notranjim trgov;
- odredi, naj se tožečim strankam plača stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: nepristojnost

- Pravo EU se ne uporabi za to zadevo in Komisija ni pristojna za sprejetje odločbe na podlagi člena 11(1) Uredbe št. 659/1999. V sklepu Komisije ni upoštevano, da je Romunija po mednarodnem pravu zavezana nemudoma izvršiti odločbo, ki jo je izdal ICSID in da mednarodnopravne obveznosti Romunije prevladajo nad pravom EU. S sklepom Komisije sta kršena člen 35(1) PDEU in člen 4(3) PEU, s katerima so priznane in varovane obveznosti Romunije na podlagi Konvencije ICSID in na podlagi dvostranskega investicijskega sporazuma med Švedsko in Romunijo.

2. Drugi tožbeni razlog: očitna napačna uporaba prava in očitna napaka pri presoji

- Komisija je napačno uporabila pravo s tem, da je izvršitev odločbe, ki jo je izdal ICSID, napačno obravnavala kot nov ukrep državne pomoči, in ni upoštevala legitimnih pričakovanj tožečih strank. Celoten sklep Komisije temelji na napačni predpostavki, da izvršitev odločbe, ki jo je izdal ICSID, pomeni državno pomoč na podlagi prava EU. Odločba, ki jo je izdal ICSID, tožečim strankam ne zagotavlja nobene ekonomske koristi, ne pomeni selektivnega ukrepa niti samovoljnega ukrepa Romunije, in tudi ne izkrivlja konkurence ali predstavlja nevarnost za to izkrivljanje.

Tožba, vložena 19. septembra 2014 – Bayerische Motoren Werke/Komisija

(Zadeva T-671/14)

(2014/C 439/41)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Bayerische Motoren Werke AG (München, Nemčija) (zastopniki: M. Rosenthal, G. Drauz in M. Schütte, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- na podlagi člena 263, četrta odstavka, PDEU razglasi ničnost sklepa tožeče stranke, ki je bil sprejet 9. julija 2014 v zadevi SA.32009 (2011/C), v delu, v katerem je z njim ugotovljena neskladnost zneska 28 257 273 EUR, ki ustreza delu zaprosene pomoči v višini 45 257 273 EUR, ki presega 17 milijonov EUR, z notranjim trgov;
- podredno, na podlagi člena 263, četrta odstavka, PDEU razglasi ničnost sklepa tožeče stranke, ki je bil sprejet 9. julija 2014 v zadevi SA.32009 (2011/C), v delu, v katerem je z njim ugotovljena neskladnost zneska 22,5 milijona EUR, ki je na podlagi člena 6(2) Uredbe (ES) št. 800/2008⁽¹⁾ oproščen obveznosti priglasitve, z notranjim trgov;

— na podlagi člena 87 Poslovnika Splošnega sodišča naloži plačilo stroškov toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja te tožbene razloge:

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 108(3) PDEU

- Tožeča stranka navaja, da je tožena stranka kršila člen 108(3) PDEU, ker ni izpolnila obveznosti izvedbe natančnega in nepristranskega preizkusa in ker je zato očitno napačno ugotovila, da se Sporočilo o merilih za podrobno oceno regionalne pomoči za velike naložbene projekte v celoti uporabi.
- Tožeča stranka poleg tega navaja, da če bi tožena stranka pravilno ocenila položaj, ki ga ima tožeča stranka na trgu, ne bi mogla opraviti podrobne ocene. Tožena stranka je s tem, da je opravila podrobno oceno, ne da bi predhodno določila položaj, ki ga ima tožeča stranka na trgu, in s tem, da jo je na podlagi te ocene obravnavala diskriminatorno, storila očitno napako pri presoji.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 107(3)(c) PDEU

- Tožeča stranka navaja tudi, da je tožena stranka s tem, da je očitno napačno omejila spodbujevalni učinek in primernost pomoči na razliko v stroških med Münchnom in Leipzigom, ki jo je prvotno ocenila na 17 milijonov EUR, kršila člen 107(3)(c) PDEU.
- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da avtomatizem tožene stranke, ki temelji na tej razliki v stroških, pri podrobni oceni pomeni očitno napako pri presoji, ki je na koncu preprečila pravilno izvajanje diskrecijske pravice zlasti pri presoji primernosti in učinkov pomoči.

3. Podredni tožbeni razlog: kršitev člena 108(3) PDEU in Uredbe št. 800/2008

- Tožeča stranka podredno navaja, da je tožena stranka s tem, da je Zvezni republiki Nemčiji očitno neupravičeno prepovedala, da tožeči stranki dodeli pomoč, ki temelji na odobreni ureditvi pomoči, določeni v Investitionszulagengesetz (zakon o pomočeh za naložbe), v znesku, ki je nižji od praga 22,5 milijona EUR, ki določa nastanek obveznosti priglasitve, kršila člen 108(3) PDEU in Uredbo št. 800/2008.
- Tožeča stranka meni, da je tožena stranka s tem, da je na tak način omejila znesek pomoči pod pragom, ki določa nastanek obveznosti priglasitve, storila očitno napako pri presoji, prekoračila svoja pooblastila in nezakonito diskriminirala tožečo stranko v razmerju do upravičencev do pomoči, ki naj bi prejeli znesek v višini 22,5 milijona EUR, ki je oproščen obveznosti priglasitve.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgov z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) (UL L 214, str. 3).

Tožba, vložena 19. septembra 2014 – August Wolff in Remedia/Komisija

(Zadeva T-672/14)

(2014/C 439/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Nemčija), Remedia d.o.o. (Zagreb, Hrvaška) (zastopniki: P. Klappich, C. Schmidt in P. Arbeiter, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeci stranki Splošnemu sodišču predlagata:

- naj Izvedbeni sklep Evropske komisije C(2014) 6030 final z dne 19. avgusta 2014 o dovoljenjih za promet s topičnimi zdravili z visoko koncentracijo estradiola za uporabo v humani medicini na podlagi člena 31 Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta razglasi za ničen v delu, v katerem so države članice zavezane, da za zdravila za topično uporabo z 0,01-odstotnim masnim deležem estradiola, ki so in ki niso navedena v Prilogi I k Izvedbenem sklepu, spoštujejo zahteve iz Izvedbenega sklepa razen omejitve, da je mogoče zdravila za topično uporabo z 0,01-odstotnim masnim deležem estradiola, navedena v Prilogi I k Izvedbenem sklepu, uporabljati le še intravaginalno;
- naj Evropski komisiji naloži stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeci stranki v utemeljitev tožbe navajata tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 31 in naslednjih Direktive 2001/83/ES⁽¹⁾

- V zvezi s tem trdita, da izpodbijani izvedbeni sklep temelji na formalno nezakonito uvedenem in izvedenem postopku. Tožeci stranki v zvezi s tem med drugim trdita, da postopek v nasprotju s členom 31(1), prvi stavek, Direktive 2001/83/ES ni bil uveden pred odločitvijo glede vloge za podaljšanje dovoljenja za promet z zdravilom ampak šele po njej ter da ni podan noben poseben primer, ko bi šlo za interese Unije. Uvedba postopka naj bi poleg tega glede prve tožeče stranke pomenila obid predpisov za podaljšanje dovoljenja za promet z zdravili, ki veljajo v Nemčiji.
- Tožeci stranki poleg tega navajata, da v postopku ni sodeloval pristojen znanstveni odbor za oceno tveganja in da je bil poleg tega v znanstvenem odboru za zdravila za uporabo v humani medicini, ki je sodeloval v postopku, za poročevalca določen pristranski član.
- Poleg tega prva tožeča stranka trdi, da se v okviru postopka za preveritev mnenja glede bistvene točke ni mogla ustrezno izreči.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev členov 116, prvi stavek, in 126, prvi stavek, Direktive 2001/83/ES

- Tožeci stranki v zvezi s tem trdita, da Izvedbeni sklep temelji na neustrezni oceni razmerja med tveganji in koristjo zdravila. Zlasti naj ne bi bilo upoštevano dejstvo, da v več kot 45 letih prisotnosti na trgu prvi tožeci stranki niso bila predložena poročila o resnih neželenih učinkih pri uporabi zdravila z 0,01-odstotnim masnim deležem estradiola.
- Poleg tega naj Komisija, ki nosi trditveno in dokazno breme, ne bi predložila nobenih novih znanstvenih podatkov in informacij, iz katerih bi izhajalo novo tveganje pri uporabi zdravila.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev načel sorazmernosti in enakega obravnavanja

- Tožeci stranki v zvezi s tretjim tožbenim razlogom navajata, da so varnostna opozorila v informacijah o zdravilu, predvidena v Izvedbenem sklepu, in nadaljnje omejitve dovoljenja za promet z zdravilom ter zahteve, ki na tem temeljijo, nesorazmerna in kršijo načelo enakega obravnavanja. Zlasti naj ne bi bila sorazmerna omejitve trajanja uporabe s hkratno izključitvijo ponovne uporabe zdravila skupaj s predvidenimi spremembami informacij o zdravilu. Vsekakor bi bilo treba namesto omejitve trajanja uporabe s hkratno izključitvijo ponovne uporabe in zahtev, ki na tem temeljijo, kot blažje sredstvo za preučitev domnevnih varnostnih pomislekov določiti izvedbo študije.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 69).

Tožba, vložena 19. septembra 2014 – Lupin/Komisija**(Zadeva T-680/14)**

(2014/C 439/43)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Lupin Ltd (Maharashtra, Indija) (zastopniki: M. Pullen, R. Fawcett-Feuillette, M. Boles, Solicitors, V. Wakefield, Barrister, in M. Hoskins QC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep v delu, v katerem je ugotovljeno, da je družba Lupin kršila člen 101 PDEU, razglasi za ničen, in/ali
- razveljavi ali zniža globo, naloženo družbi Lupin, in
- Komisiji naloži, da mora plačati stroške družbe Lupin v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo zahteva razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije C(2014) 4955 final z dne 9. julija 2014 v zadevi AT.39612 – Perindopril (Servier).

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog, s katerim se zatrjuje, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker je ugotovila, da je tožeča stranka storila kršitev člena 101 PDEU *zaradi cilja*. Tožeča stranka navaja, da:
 - je ugotovitev Komisije nezakonita, ker uporablja popolnoma novo in napačno pravno merilo. Natančneje, odvisna naj bi bila od plačila „znatne spodbude“, kar se po navedbah tožeče stranke ne odraža v obstoječi sodni praksi in je pravno napačno;
 - pristop Komisije naj ne bi priznaval in zagotavljal učinka ne le ciljev konkurenčnega prava, temveč tudi ciljev patentnega prava in sodobnega civilnega postopka. Po navedbah tožeče stranke bi morala Komisija vprašanje omejitve zaradi cilja presojati s sklicevanjem na doktrino pomožnih omejitev in/ali s sklicevanjem na načela, priznana v sodbi Wouters. Ker tega ni storila, naj bi Komisija napačno uporabila pravo.
 2. Drugi tožbeni razlog, s katerim se zatrjuje, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker je ugotovila, da je tožeča stranka storila kršitev člena 101 PDEU *zaradi učinka*. Tožeča stranka meni, da je pristop Komisije za ugotovitev, ali je patentna poravnava pomenila kršitev zaradi učinka, enako napačen kot njen pristop do kršitev zaradi cilja.
 3. Tretji tožbeni razlog, s katerim se zatrjuje, da je Komisija napačno ravnala, ko je tožeči stranki naložila globo, oziroma podredno, da je naložena globa previsoka in bi jo bilo treba znižati. Tožeča stranka trdi, da:
 - je bilo njeno domnevno napačno ravnanje novo in ne zasluži globe oziroma podredno le simbolično globo;
 - globa ne odraža relativne teže in trajanja domnevne kršitve tožeče stranke in je nepravilna;
 - Komisija ni upoštevala legitimne vrednosti intelektualne lastnine, ki jo je tožeča stranka prenesla na družbo Servier;
 - je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja v primerjavi z globo, naloženo družbi Krka.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL